

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **J. L.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2023, č. j. PK-DSH/6589/23, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2024, č. j. 55 A 32/2023 - 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Radka Bechyně, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Stod prvostupňovým rozhodnutím nevyhověl žádosti žalobce o přerušení řízení a zároveň zamítl jeho námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam 12 bodů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), potvrdil. Žalovaný následně podané odvolání zamítl.

[2] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil podáním žaloby, kterou krajský soud napadeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce sice tvrdil, že žalovaný zasáhl do jeho legitimního očekávání, žádnou konkrétní odlišnou správní praxi během správního řízení ovšem netvrdil ani neprokázal. Krajský soud také připomněl, že je nutné rozlišovat mezi řízením o jednotlivých přestupcích

a řízením o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. V druhém uvedeném správním orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden. Krajský soud uvedl, že žalobní argumentace byla typizovaná a nezohledňovala konkrétní okolnosti případu, námitky uplatněné proti konkrétním pokutovým blokům byly paušalizované a nekonkrétní. Shrnutí, že skartace části pokutových bloků nemá na posouzení vliv a správní orgán nebyl povinen tyto listiny vyžádat, neboť žalobce v řízení konkrétně nezpochybnil údaje zaznamenané v oznámení o uložení pokut.

II. Kasační stížnost

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky v nich nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Poukázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, a předložil rozhodnutí správních orgánů v jiných věcech, které dle uvedeného rozhodnutí nesplňují dostatečnou individualizaci skutku.

[6] Stěžovatel rovněž namítl, že všechny pokutové bloky ve správním řízení byly vydány po účinnosti nového přestupkového zákona, a tedy musí splňovat náležitosti uvedené v § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Oproti úpravě zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, došlo dle stěžovatele ke konkretizaci náležitostí příkazových bloků, která vylučuje uplatnění judikatury vztahující se k předchozímu zákonu o přestupcích.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[8] Důvody pro podání kasační stížnosti taxativně vymezuje § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel ve svém podání sice formálně uvedl důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., kasační argumentace ale takto vůbec není vedena. Stěžovatel nijak nebrojí proti závěrům krajského soudu a nereaguje na argumentaci obsaženou v napadeném rozsudku. Naopak pouze (a doslovně) opakuje argumentaci uvedenou v žalobě, která však míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného a proti jeho postupu. Jinak řečeno, stěžovatel v kasační stížnosti nijak nereflexuje to, jakým způsobem na jeho žalobní argumentaci reagoval krajský soud.

[9] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Předmětem řízení o kasační stížnosti je proto rozhodnutí krajského soudu, což odpovídá i roli Nejvyššího správního soudu jako vrcholného soudního orgánu (čl. 92 Ústavy), který zajišťuje jednotu a zákonnost

pokračování

rozhodování soudů ve správním soudnictví (§ 12 odst. 1 a 2 s. ř. s.) (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 2. 2024, č. j. 8 Azs 172/2020 - 66). Aby byly kasační námitky způsobilé věcného projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351). Z těchto důvodů tedy i kasační námitky, které v podstatě jen opakují žalobní tvrzení a alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci krajského soudu (srov. nález Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23), nepředstavují důvody podle § 103 s. ř. s., a jsou proto nepřipustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Tento závěr aprobuje také Ústavní soud (např. v usnesení ze dne 22. 11. 2022, sp. zn. II. ÚS 1852/22, nebo ze dne 13. 9. 2023, sp. zn. II. ÚS 2349/23).

[10] Žalobce v bodě II kasační stížnosti nejprve stručně shrnuje skutkový stav, v rámci tohoto shrnutí navíc zaměňuje Krajský soud v Plzni za Krajský soud v Ostravě. V bodě III kasační stížnosti rekapituluje argumentaci obsaženou v žalobě, a to prostým zkopírováním části žaloby. Následně v bodě III kasační stížnosti na stránkách 3 - 12 obsáhle rozebírá údajné nedostatky konkrétních pokutových bloků, přičemž se opět jedná pouze o okopírovaný text žaloby. Na tuto část však reagoval krajský soud v rozsudku v bodech 18 - 22. Krajský soud přitom dospěl k závěru, že žádný z pokutových bloků, které se podařilo ve správním řízení zajistit, touto vadou zjevně netrpí. Žalobce s těmito závěry nijak nepolemizuje, naopak námitku v celku přebírá a doslovně opakuje i v kasační stížnosti.

[11] Pokud jde o námitku vylučující uplatnění dřívější judikatury k náležitostem pokutových bloků z důvodu nové zákonné úpravy, její text sice není kopií části žaloby, je tomu tak ovšem proto, že stěžovatel tuto námitku u krajského soudu neuplatnil vůbec, ač tak učinit mohl. Tato námitka je proto nepřipustná z tohoto důvodu.

[12] Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná, neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

[13] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[14] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud vrátil stěžovateli soudní poplatek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna .2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu